

Vernieuwing per theelepeltje

't Arsenaal speelt Ingmar Bergman, met een fenomenale Katelijne Verbeke in een hoofdrol.

THEATER

VAN ONZE MEDEWERKER

**MARK CLOOSTERMANS
MECHELEN** |

Eerst: een verhaal. Een psycholoog wordt ondervraagd over Peter E., een welgestelde, gelukkig getrouwde zakenman. Peter E. heeft een moord gepleegd. Op wie? Het is verleidelijk aan te nemen dat Katarina, Peters vrouw, het slachtoffer is. Immers, na de getuigenis van de psycholoog gaat de verhaallijn een eind terug in de tijd, naar het bezoek van Peter aan diezelfde psycholoog. Hij biecht op dat hij lijdt aan nachtmerries waarin hij zijn vrouw van het leven berooft. Daarna gaat het verhaal weer netjes vooruit in de tijd, onderbroken door getuigenissen.

Het is correct om te zeggen dat *Uit het leven van de marionetten* over de duistere kantjes van onze geest gaat, over het kwaad en het geweld in elk van ons. Maar dat is zo'n cliché. Wat zegt het nog? En hoe vaak kan je de beschaafde mens ontmaskeren voordat de zaal denkt: ja hoor, zucht, ik lijk een toffe theaterliefhebbende gast, maar in het diepste van mijn gedachten ben ik Hitler.

Toch raakt *Uit het leven...* een snaar. De personages worden gestuurd door alles behalve rationaliteit. Geilheid is vaak een drijfveer, maar het is er slechts één. 'Ik word gestuurd door krachten die ik niet onder controle heb', meldt een nevenpersonage en dat geldt voor al zijn lotgenoten. De mens is een trein, voortdenderend naar een onbekende bestemming, zonder machinist in de stuurcabine. Daar valt mee te leven. We doen dat alle dagen; we doen alsof we weten wat we aan het doen zijn. De zaak-Peter E. veroorzaakt barsten in de maskers.

Voor 't Arsenaal is 'Uit het leven van de marionetten' een gedurfd stuk

Uit het leven... is gebaseerd op de gelijknamige film van Ingmar Bergman. In de eerste helft van het stuk is dat te merken aan de zuurstofloze ernst, maar daarna gooit iemand een raam open en het vuur dat voordien maar een beetje lag te smeulen, laait hoog op. Memorabel is de scène waarin

een vriend van Peter en Katarina te hulp wordt geroepen om een echtelijke ruzie te bezweren. Erg grappig, maar het lachen vergaat je snel. In een tête-à-tête met die vriend stort Katarina haar hart uit. Een klaagzang die nog een octaaf dieper gaat, naar de wanhoop, om dan plots in theatraaliteit en aanstellerij te ontaarden. Katelijne Verbeke schakelt verbluffend snel tussen ernst en groteske. Zo sterk heb ik haar lang niet meer zien acteren.

Voor 't Arsenaal is *Uit het leven...* een gedurfd stuk. Het gezelschap heeft een aanzienlijke oudere fanbase en die wordt er met dit stuk voorzichtig van op de hoogte gebracht dat verhalen ook andere richtingen kunnen volgen dan rechtdoor. Dat publiek dreigt de zaal te verlaten met de dooddoener 'het was speciaal' op de lippen, maar zo ingewikkeld is het stuk nu ook weer niet. 't Arsenaal serveert vernieuwing met een theelepeltje en daar kunnen zowel de occasionele als de ervaren kijkers plezier aan beleven.

't Arsenaal speelt 'Uit het leven van de marionetten'. Gezien in 't Arsenaal, Hanswijkstraat 63, Mechelen, op 14/11. Daar nog te zien: 16-18/11, 21-24/11. Reservatie: 015-42.25.44.

ONLINE

www.tarsenaal.be